

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XLI

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

10 יוסף ויפתח את חלמו ויאמר לו 9
בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרנים והוא י
כפרחת עלתה נצה הכשילו אשבלתיה ענבים:

*Pincernas
somnia
suum referre
Ioseph, qui
illud expa-
nit ipsi.*

11 כוס פרעה בירי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל-

12 כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו

יוסף זה פתרנו שלשת השרנים שלשת ימים הם:

בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך

על כנך ונרתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון

14 אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב

*Rogat Pin-
cernam,
cum bend
sit illi, ne
sui obliui-
scatur.*

15 ויעשיתני נבא עמדי הסד והזכרתני אל פרעה

והוצאתני מן חבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברית

16 וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בכבוד: וירא

שר האפים כי טוב פתרו ויאמר אל יוסף אף אני

*Pistor et
iam som-
nium suum
enarrat Io-
seph, qui
illud aperit*

17 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל

העליון מכל מאכל פרעה מעשרה אפה והעוף אכל

אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו

18 שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים

19 ישא פרעה את ראשו מעליך ותלה אותך על עין

*Evenit illis
iuxta ex-
positionem
Ioseph.*

ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יוס כ

הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את

ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך

21 עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן

22 הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה

כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים

23 את יוסף וישכחהו:

10 פ פ פ

מא יהי מקץ שנתים ימים ופרעה הולס והנה עמד על-
היאר Cap XLI Parah vi-

*des in om-
nis, septem
vaccas pin-
gues. Et
septem te-
nues carne.*

*Iterum
somnia sep-
tem spicas
pingues. Et
septem te-
nues.*

*Nemo repe-
vitur, qui
Regi som-
nia inter-
pretur.*

*Paroh som-
nium suum
narrat lo-
scpb.*

2 והנה מן הַיָּאֵר עלת שבע פרות יפות מראה
 3 ובריאת בשר ותרענה באחו: והנה שבע פרות
 אחרות עלות אחריהן מן הַיָּאֵר רעות כראה ודקות
 בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת הַיָּאֵר:
 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
 שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה:
 5 הוֹיֵשֶׁן וַיְחַלֵּם שְׁנֵית וַהֲנֵה שֶׁבַע שְׂבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה
 6 אֶחָד בְּרִיאֹת וְטֹבֹת: וַהֲנֵה שֶׁבַע שְׂבָלִים דְּקֹת
 7 וְשֹׁדֹפֹת קָרִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׂבָלִים
 הַדְּקֹת אֶת שֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֹאֹת וַיִּיקֶץ
 8 פְּרַעֲה וַהֲנֵה חֲלוֹם: וַיְהִי בְּבֹקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
 וַיִּקְרָא אֶת כָּל חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת כָּל חֲכָמָיָה וַיִּסְפֹּר
 פְּרַעֲה לָהֶם אֶת חֲלֹמוֹ וַאֲיֵן פֹּתֵר אוֹתָם לְפְרַעֲה:
 9 וַיַּדְבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת פְּרַעֲה לֵאמֹר אֵת הַטָּאִי אֲנִי
 י מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרַעֲה קִצֵּף עַל עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמֶר
 11 בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֲרֵנִי וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים: וַנְּחַלְמָה
 חֲלוֹם בְּלֵילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפַתְרוֹן חֲלֹמוֹ
 12 חֲלַמְנוּ: וְשֵׁם אֲתַנּוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶד לְשֵׁר הַטְּבָחִים
 וַנִּסְפֹּר לוֹ וַיִּפְתֹּר לָנוּ אֶת חֲלַמְתֵּינוּ אִישׁ כְּחֲלֹמוֹ פֹתֵר:
 13 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר פִּתַר לָנוּ בֶן הַיָּה אֲתִי הִשִּׁיב עַל כִּנְיָ וְאֲתוֹ
 14 תִּלְוָה: וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִינֵהוּ מִן
 15 הַבּוֹר וַיַּגְלֵה וַיַּחְלֵף שְׂמֹלְתוֹ וַיָּבֵא אֶל פְּרַעֲה: וַיֹּאמֶר
 פְּרַעֲה אֶל יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלַמְתִּי וּפְתֹר אֵינְךָ אֲתוֹ וְאֲנִי
 16 שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפִתֹר אֲתוֹ: וַיַּעַן
 יוֹסֵף אֶת פְּרַעֲה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־
 17 שְׁלוֹם פְּרַעֲה: וַיַּדְבֵּר פְּרַעֲה אֶל יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי הַנֶּנֶץ עֹמֵד
 18 עַל שֹׁפֵת הַיָּאֵר: וַהֲנֵה מִן הַיָּאֵר עֹלֹת שֶׁבַע פְּרוֹת
 19 בְּרִיאֹת בְּשֵׁר וַיִּפְרֹת הַיָּאֵר וַתִּרְעֶנָה בְּאָחוּ: וַהֲנֵה

CAP. 41. מִקֵּץ מֵאָ

שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרֵעוֹת תֹּאֲרֶה
מֵאֵד וְרִקּוֹת בֶּשֶׂר לֹא רִאִיתִי כִּהְנֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
לְרַעַ: וְתֹאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת אֶת שֶׁבַע פְּ
הַפְּרוֹת הַרְאֵשׁוֹת הַבְּרִיאֹת: וְתִבְאֵנָה אֶל־קַרְבְּנָה 21
וְלֹא נֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קַרְבְּנָה וּמְרִאֵיהֶן רַע כִּי־אֲשֶׁר
בְּתַחֲלֵהוּ אִיקֵץ: וְאֵרָא בַחֲלֹמִי וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים 22
עֹלֹת בְּקֶנֶה אֶחָד מֵלֹאֵת וְשִׁבּוֹת: וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים 23
צְנֻמוֹת דִּקּוֹת שְׂדֵפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וְתִבְלַעַן 24
הַשִּׁבְלִים הַדִּקּוֹת אֶת שֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַטְּבוֹרֹת וְאָמַר
אֵל הַחֲרֻטְמִים וְאֵין מִנִּיד לִי: וְאָמַר יוֹסֵף אֶל־פְּרַעֲהֵ כִּי
חֲלוֹם פְּרַעֲהֵ אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹד
לְפְרַעֲהֵ: שֶׁבַע פְּרוֹת הַטְּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע 25
הַשִּׁבְלִים הַטְּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא:
וְשֶׁבַע הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הַעֲלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע 27
שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ
שֶׁבַע שָׁנֵי רַעֲב: הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פְּרַעֲהֵ 28
אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַרְאָה אֶת־פְּרַעֲהֵ: הִנֵּה שֶׁבַע 29
שָׁנִים בָּאוֹת שֶׁבַע גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְקָמוּ שֶׁבַע ל
שָׁנֵי רַעֲב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְכֹל־הַרַעֲב אֶת־הָאֶרֶץ: וְלֹא־יֹדַע הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם 31
הַרַעֲב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא מֵאֵד: וְעַל־ 32
הַשָּׁנֹת הַחֲלוֹם אֶל־פְּרַעֲהֵ פַעַמִּים כִּי־נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם
הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ: וְעַתָּה יֵרָא פְּרַעֲהֵ 33
אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם וְיִשִּׁיתֵהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: יַעֲשֶׂה 34
פְּרַעֲהֵ וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחָמַשׁ אֶת־אֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשֶּׁבַע: וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֶכְלֵ לֶחֶם
הַשָּׁנִים הַטְּבוֹת הַבָּאֹת הָאֱלֹהִים וַיִּצְבְּרוּ־בָרִ תַּחַת־יַד־
פְּרַעֲהֵ אֶכְלֵ בְעָרִים וְשָׁמְרוּ: וְהָיָה הָאֶכְלֵ לְפָקְדוֹן לְאֶרֶץ 36
לְשֶׁבַע

*Joseph ve-
ram ejus
solutionem
exponit.*

*Joseph con-
sulit Parol,
que ad fa-
mis precau-
tionem
agenda.*

למר
קמ

ל שבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
 37 תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני
 38 כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש
 39 אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
 הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם
 מ כמך: אתה תהיה על ביתי ועל פך ישק כל עמי
 41 רק הכסא אנדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה
 42 נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את
 טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אתו
 43 בגדי שש ושם רכד הזהב על צוארו: וירכב אתו
 במרכבת המושנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון
 44 אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני
 פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו
 מה בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
 ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא
 46 יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
 לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 47 ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני
 48 השבע לקמזים: ויקבץ את כל אכל שבע שנים
 אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדרה
 49 העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר
 כחור הים הרבה מאד עד כי חדרל לספר כי אין
 50 מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
 51 אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל
 52 עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים
 53 כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שני
 54 השבע אשר היה בארץ מצרים: ותחלינה שבע שני

*Paroh mi-
ratus sapi-
entiam, &
prudenti-
am Ioseph,
cum totius
Egypti
prorogem
constituit.*

*Paroh mu-
tat nomen
Ioseph, cui
dat in uxore
rem filiam
Principis
On.
Saturit as
sequitur.*

*Duo filii
nascuntur
Ioseph, Me-
nasseh, &
Ephraim.*

50
מספר
קמזת

הָרָעַב לְבֹא כְּאִשֶּׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעַב בְּכָל הָאֲרָצוֹת
 וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם: וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם נָה
 וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פְּרֹעֶה לֵלֶחֶם וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה לְכָל־
 מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־אָמַר לִכְסֵּם הָעָשׂוּ:
 וַתִּרְעַב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאֲרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כַּף־
 אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֶּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעַב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 וְכָל־הָאֲרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִם לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק

*Incipit fa-
mes; Co-
Joseph de
horreis ser-
vati tritici
vendit uni-
versaterra.*

הָרָעַב בְּכָל־הָאֲרֶץ: וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי־יֵשֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם **מב**
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לְמָה תִּתְרָאוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי
 כִּי־יֵשֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם רָדוּ שָׁמָּה וּשְׁבֵרוּ לָנוּ כִּשְׂמוֹנְחָה
 וְלֹא נָמוֹת: וַיִּרְדּוּ אַחֵי־יוֹסֵף עֶשְׂרֵה לִשְׁבֹּר בְּרַמְצֵי־מִצְרַיִם:
 וְאֶת־בְּנֵי־מִיֶּן אָחִי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אָחָיו כִּי־
 אָמַר פֶּן־יִקְרָאנוּ אֶסְוִן: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ־הַ
 הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיּוֹסֶף הוּא הַשְּׂלִיט
 עַל־הָאֲרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּר לְכָל־עַם הָאֲרֶץ וַיָּבֹאוּ אָחִי
 יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אִפְסֵי אֲרֶצָה: וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אָחָיו
 וַיִּכְרַם וַיִּתְנַבֵּר אֵלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קְשׁוּרָה וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם מָה־בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבֹּר אָכַל:
 וַיִּכְרַם יוֹסֵף אֶת־אָחָיו וְהֵם לֹא־הִכְרָהוּ: וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת־
 הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם
 לְרַאוֹת אֶת־עֲוֹנוֹת הָאֲרֶץ בְּאֲתָם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא־
 אֲדָנִי וְעַבְדְּךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אָכַל: כָּלֵנוּ בְנֵי אִישׁ אֶחָד
 נַחֲנוּ כְּנִיִּים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים: וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם לֹא כִּי־עֲוֹנוֹת הָאֲרֶץ בְּאֲתָם לְרַאוֹת: וַיֹּאמְרוּ
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר עַבְדֶּיךָ אָחִים אֲנַחְנוּ הֵנִי אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן וְהִנֵּה הִקְמַן אֶת־אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֲיַנְנוּ:
 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
 מְרַגְלִים אַתֶּם: בּוֹאֵת תִּבְחַנּוּ חֵי פְרֹעֶה אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה טו
 כִּי

*Cap. XLII.
Jacob
filios suos
mittit pro
emendis
frugibus in
Egyptum*

*Ipsi appa-
rent coram
Joseph cui
se incur-
vant; at
ille calum-
niatur eos
explorato-
res esse.*

*E contra
ipsi respon-
dent, omnes
ejusdem vi-
ri filios esse.*

18

24